

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institutio S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

LVI. Desperatæ curationis Febriens sanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

eius facello lucebat, statimque infans, fletu vitam redisse testatus est.

LIV.

*Miracula
centum & eo
plura mensis
vnius spatio
Munebregæ
patrata.*

*Iridens mi-
racula S. Ig-
natij puniur.*

Sed hæc, gesta dumtaxat Munebregæ, extra modum ferantur si velim singula persequi, vno enim tantummodo mense supra centum illic, virtus S. Ignatij patrauit miracula. In iis paralyti annorum duodecim absolutus; elingui vocem articulare vix vnam valenti explicata est lingua; cæcis quatuor, data videndi facultas, & eorum vni labra exedens cancer extinctus; multis brachiorum, & crurum stupor emortuus, actuoso spiritu animatus; cuidam ex iis pes putridus proximèque refecandus, ad vsum pristinum reductus. Ferunt nihilominus acta illic iuridicè confecta, & scriptis inde relata literis, sanatarum prodigia mentium plura fuisse quam corporum; hominesque sceleratissimos in ipso aditu facelli, ad aspectum illius imaginis magnoperè permotos; dolore, ac lacrymis emolliiri, nec prius egredi, quam confessionis veræ piaculo admissorum conscientiam purgarint. Hæc dum venerabilis fama, vicinis circum oppidis ostentaret, vir pius Calataiudensis quæ spectauerat ipsemet, multa cuidam amico memorabat, sed is amici credulitatem inurbanè, sancti debilitatem impiè illudens, itane ait, Ignatij miracula Munebregæ? quid potest miraculi præstare tabula? versusque ad asserem qui magna mole innitebatur parieti, quasi supplicabundus fannio; facere, inquit, Munebregæ dicunt miracula tabulam, fac tu hic item Calataiude ô mea tabula. Mimam vix egerat, cum resiliens è muro, magno impetu asser in eum reuoluitur, & graui pondere caput, corpusque sacrilegi atterit, condigno sanè precatione illius miraculo.

L.V.

*Monialis ex
confractis
fribus repente
sanatur.*

Isabella Rosellia Barcinone, S. Elizabethæ monialis, annum agens à sexagesimo septimum, lapsa ex edito, coxendicem fregerat, ossibus in schidia comminutis anno 1601. hanc carnificina medicationis per dies quadraginta, vt cruciatibus ita patientiæ merito auxit. Accessit tumor cum acutissimo dolore, aliaque sabinde, ac demum amens furor ex quibus omnibus vltra paucos dies non fore in viuis medici affirmarunt. Tota ergo ad S. Ignatium ab inanibus præfidiis conuersa, soluit coxendicis fascias, emplastra proiicit, S. Ignatij reliquias, comminutis ossibus apponit, tertio Pater, & Aue recitat, sancti viri implorans salutarem manum. Postque tam breuem precatiunculam, en ossa committi, & conglutinari, detumescere carnes, dilabi dolor; illa miraculum exclamare, vestes poscere vt illicò surgeret, quod cum facere vetarent moniales, vt nihil iam obstare, vetantes doceret; quod prius sine cruciatu non poterat crus coram expedire ac facillè mouit. Iussu itaque valere lectulo, & vltro citroque ambulans, parti sanatæ plus inesse vigoris ostendit, quam vnquam affectæ.

LVI.

*Desperata
curacionis
Febriens sa-
natur.*

Ioannes Leida Maioricensis anno huius sæculi quinto, ex febris acuta iacuit tam impotenti stomachi nausea, morbique augmento, vt fore lethalis primum creditus sit; deinde sanationis expers ob neglectam sanguinis missionem quæ præscripta ægroto fuerat, Verum vt erat in S. Ignatium mirè

mirè pius, audita medicorum sententia, ad superioris medici tribunal pro-
tuoat, eius præsidium implorat, post quæ in somnum lapsus, tamdiu pla-
cide quiescit, dum ingenti splendore excitatur, & Anna Blanca! inquit,
(erat hæc eius vxor) vidēsne hanc lucem, & in ea S. Ignatium qui mihi
salutem attulit? Ac visum quidem mulier non vidit, sed eius illico fructu
gausa est; surgens enim maritus, seque nullo iuuante vestibus induens
in Societatis templum festinauit gratiarum officio pro vita, & valetudine
functurus.

Michaëlem Ludouicum nobilem germanum miserat parens in Lotarin-
giam, vt Gallicam linguam in aula Ducis disceretur. At enim iuuenis
præter linguam, mores didicit parum sanos, inter quos ludendi vācors, &
impotens libido panè illi exitio fuit. Amissis enim foliorum ludo qua-
cumque habebat pecuniis, solusque secum iacturam suam dolens, versa-
bat animo si dæmon pro fictis, vt vulgo facere dicebatur, veros sibi ac
notæ optimæ nummos daret, nullam se ab eo conditionem reiecturum.
Hæc mente conceperat tantum, cum ei extemplo se sistit æquæuus iuue-
nis, præstanti gratæque specie, & cultu nobili; cuius tamen et si elegantis,
multumque vrbani aspectu inhorruit, suspicatus haud falsò hunc esse dæ-
monem; at is ei arridens, & humerum palpans, homo nihili, ait, quid
tute hic metuis? tibine adeò insulfus videor, & ore deformis, vt fastidio
sim. Age modo, vide as tantum argentum an velis? Familiari hoc affa-
tu factus audacior infelix, argentum? inquit, verum cuiusmodi? adulteri-
num, vmbatile, meo nobilis sumptui indecorum? per bonum dico, subin-
fert dæmon, sincerum, ac probatum. At scin qua copia? quanta tibi lu-
bitum fuerit. En, & manum pecunia onerans, vide, examina, vt ere ac si
qualem tibi ego illam præsto probaueris, redi vt de cætero condicamus.
Hæc instructus pecunia, sodales reuisit ludo adhuc immerfos, ludum in-
staurat, iacturam refarcit quam fecerat, nummis omnes exhaurit, redit-
que alacer quo illum hostis opperiebatur, qui obuiam misero procedens
sumne, inquit, iam verax, an non? nummi ecquid veri ac boni? imò
optimi ait adolescens. Alterum tantum vtinam habeam: alterum tantum?
dic sodes, velim, in promptu fuerit; subdit dæmon. Sed tu mihi vicissim
quid dabis? Excusanti egestatem in præsens Michaëli; deest tibi, vrget ca-
codæmon aliquid sanguinis? non potes mihi quatuor stillas dare? pre-
hensaque eius læua nullo sensu doloris, visus est musculum brachio exi-
mere, & inde guttas sanguinis aliquot putamine glandis excipere, porre-
ctaque carta, & calamo, scribe, ait, dictatque caracteres omnino decem,
quorum in huius miraculi tabulis formam vidi, suntque maximam partem
græci, sed nullum quod quidem significet vocabulum componunt. Multo
vero plures iussit altera in carta scribere prioribus similes. Post hoc, tua
esto, inquit, hæc cartula, camque inseruit vulneri ex quo seu duxerat, seu
visus erat musculum ducere, idque momento ita copulauit, vt vna eius
appareret cicatrix. Pergensque porro. Vi huius cartulæ, quæcumque ait

LVII.

*Adolescens à
dæmone cui
se tradiderat
liberatur.*